

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. VII. De Beneficio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

in strictis stipulatio, l. 7. de N. G. & quod id gestum credatur, quod agi solet, & loci consuetudo exigit, l. 31. §. 20. de adil. ed.

II.

Ut quis benefacere disatur & bene velle necesse habet c. vasis via 21. caus. 23. quest. 4. vid. D. Joan. à Lignar. in tr. de amicitia, fol. 10. num. 3. Unde rectè concluditur, quod coactè benefaciens non benefacere sit censendus. Jacob. Myser in hist. Proc. Jur. p. 2. c. 6. obs. 2. num. 5. per c. 8. de R. I.

III.

Bene gesta non debent ex alio eventu probari, l. Barbarius 3. de off. prat.

IV.

BENEFACERE invitus nemo cogitur, cap. de Judeis 5. dist. 45. cap. ad fidem 23. quest. 5. Dec. cons. 319. n. 5. Marc. Anton. Genuens. in practicabil. ecclesiast. quest. 147. n. 5. (Ita disertè post alios concludit Hieronymus Panschman, in responsio suo Senatui Lipsiensis dato quest. 1. n. 11. quem referendo sequitur Harprecht in §. item lex Cornel. de sicar. n. 41. Inst. de hpulic. judic. & alias auctoritates in comprobationem huc allegat Jacob. Ayrrer. part. 2. num. 273. de homicid. necessit. Nam benefacere alteri magis est officii quam necessitatis. Bred. Benefacere, de R. I.)

V.

BENEFACERE tenemur beneficii, l. sed & si lege 25. §. consult. 11. ff. de petit. hered. ubi Bart. l. si vero non remunerandi 12. §. inde Papinianus 8. ff. mandati. l. si non sortem 26. §. libertus 12. ff. de conduct. indeb. cap. cum in officiis 7. de testam. (Benefacienti enim ut beneficiat, natura admonemur. dict. l. sed & si 25. §. 11. de petit. heredit. Laurentius Kirch. 1. cons. varior. auct. 37. num. 25.) Thom. de Thomasset. in floribus legum reg. 55. ubi asserit procedere de honestate & consilio, Card. Tusch. practic. concl. tom. 1. lit. A. concl. 48. n. 1. [Coral. in l. omnia. n. 6. ff. de offic. praefect. urbis. Martin. Mager. de advocat. arm. c. 10. n. 317.] Valenzuel. cons. 173. n. 107. tom. 2.

Obligatio hæc, qua beneficiatus ab aliquo tenetur necessario beneficii ad antidora & sic ad remunerationem, non est taxata, neque debita ex iustitia, sed ex amicitia, non ex necessitate sed ex voluntate, ut per Roman. cons. 500. Summarius, in fin. col. 3. quem refert, Card. Tusch. d. concl. 48. n. 2. ubi n. 3. cum eodem Rom. d. cons. 500. n. 9. subdit, ideò talem obligationem ad antidora non posse deduci in pactum.

[Quamquam autem censeatur jus humanæ societatis lacerare, qui cum possit, nullum benefactori suo gratiam reddit, propter quæ rationem sapientissimè Va-

lerius Maximus lib. 6. c. 3. in fine. vers. Et rectè, &c. dixit, quod dandi & accipiendi beneficii commercium, sine quo vita hominum vix constaret, perdit & tollit, quisquis benemerito parem referre gratiam recusat. Et quidem hanc naturaliter obligationem animæ nostræ inherentem Seneca considerans affirmavit, quod beneficium accipere est libertatem vendere, nam ex eo quod manet obligatus benefactori, tenetur ex officio honestatis, ut loquitur Pontifex in cap. illud. 1. causa 8. quest. 2. reverentia exigente, voluntatibus ejus obedire: vid. omnino Pacian. cons. 112. n. 42. cum seqq. ubi plur. hinc. Cantuinc. Inst. de donat. lib. 2. tit. 7. Beneficium non reddere boni viri non esse judicat.

Rectè tamen & aliquando officium Judicis intervenit lege accedente. Unde bene inferit Aristoteles, quod sicut parentes aluerunt filios imbecilles, ita mox illi imbecilles & senio confecti vicissim eadem alimenta à valentibus filiis reportare debent, quam Philosophorum sententiam sequuntur & Jcti. Carpz. p. 2. constit. 10. de fin. 29.

Hinc sequitur ex contrario, summum nefas quenquam injuriā affici eorum, à quibus beneficia accepit, cum liberalitas donantis magis ad obsequia quam ad insolentiam erigere debeat, l. 1. vers. nam qui. C. de revocand. donat. Just. Meier. in disp. de donat. simplici. thes. 93. & quod ex suo benefacto nemo debeat inops fieri l. 50. de re judic. cum semper qui beneficit, ita benefacere velle videatur, ne sibi noceat, quia, ut ait glossa in c. nisi 3. de auct. & suspall. me potius diligere debeo quam alium, Gomez. Inst. de act. §. pœnales 13. fol. 704. Sed sicut beneficii beneficii decet, ita inimico nemo benefacere velle creditur, l. pro dot. Wesemb. in parat. de adim. vel transfer. leg. n. 4.]

CAP. VII.

De Beneficio.

Axiom. I.

Beneficium est benevola actio gaudium tribuens capienti, cap. an. 2. f. 23. Panorm. in c. an. de commod. & in cap. ad audientiam de prescript. Unde & qui depositum accepit beneficium dare dicitur l. Lucius 24. in fin. ff. de positi. & beneficium dicitur jus suum remittere, & exigere quod possit. l. 32. §. si ve autem res 32. ff. de don. int. vir. & ux. l. sed si unus 17. §. planè 12. de injur. l. si majores 25. l. c. donationis. 34. C. de transact. Hering. de fidejuss. c. 6.

II.

Beneficii collatio quædam est dominatio c. fin. de off. Vic. in 6.

Hæc regula declaratur ut propter eam non statim necesse sit beneficium omnino esse gratuitum

tum: l. 3. ff. de obseq. parent. & patron. pr. est. Sic v. c. feudum ex benevolentia & amore domini datur etiam si mediante pecunia a Domino redimatur, quia isthac tantum remunerandi causa intervenit cap. unic. 2. ff. de i. si remunerandi. 6. ff. Mandati. l. 56. §. 3. eod. a potentiore enim fit denominatio. Ant. Hering. de fidejuss. n. 439.

III.

Omnium interest hominem hominis beneficio affici. l. si servus 7. in fin. de serv. export. Wesen. in Paratit. de Appell. num. 7. Mart. Magerus de advoc. Arm. c. 14. n. 142. modo id fiat legitime. Warem. ab Erenb. 2. de saner. fol. 47. & benemeritis dentur, cap. relatum 12. vers. licet autem. extra de test.

Ratio, quia beneficium & gratia concordia vincula sunt. Patrit. lib. 5. de Institut. Reip. tit. 4. Cic. de fin. 2.

IV.

Beneficium nos adjuvari non decipi oportet. l. in commodato 17. §. sicut 3. ff. commod. Wesen. in Paratit. de his qui not. infam. n. 5. nec decipere iis debemus. l. 1. c. de his qui veniam atat. Vult. conf. Marp. 19. vol. 3. n. 59.

I.

Beneficium auferri nobis periculum non potest cuius facto nobis quæsitum est, postquam radices egit, pleneque coaluit. l. si post mortem 10. §. fin. de bon. poss. contra tabb. l. si quis 112. l. qui Romæ 122. §. Flavius 2. & ibid. Jas. n. 17. ff. de V. O. Thoming. conf. g. num. 41. Unde Andreas de Isernia in c. a. num. 13. qui succedere teneantur. Innocentium IV. (qui, cum post obitum Friderici I. Imperatoris multis multa concessisset, postea revocavit) damnat atque improbat, adde Nov. 10. an. §. 1. Dn. Arum. l. 2. de i. 5. n. 19. v. plenius Erenkel. de priv. in genere lib. 3. c. 8. & seq.

Fallit hæc regula, quotiens accipiens causam dedit revocationi, veluti si (1.) negavit beneficium aut beneficii causam, l. 22. §. 1. de re jud. hoc verum si sciens negavit, secus si ignorans. (2.) Stingratus l. ult. c. de rev. don. cap. 2. f. 23. adde Alex. in l. non tantum. §. quod autem. (qui est hic ipse textus l. 22. §. 1. de re jud. ubi 4. ponit exceptiones l. sup. tit. prox. Ax. 5.

VI.

Beneficium saepe quis ex alterius persona habere potest, etsi id per se non haberet l. 10. §. ult. de bon. poss. contra tabb. l. 36. de excusat. tur. Huius regulae explicationem una cum pluribus exemplis & limitatione vide apud Carpz. p. 2. conf. sit. 9. def. 4. per tot.

VII.

Beneficium nemo cogitur facere l. injuriarum. 13. §. si quis. 4. de injur. c. precaria 4. caus. 10. q. 2. Jacob Myrer in process. histor. part. 1. q. 4. §. 4. ob. j. n. 8. Mart. Mag. de Advoc. arm. c. 14. n. 38. Kremberg de necessar. defens. q. 2. n. 5. Unde qui invitatus dedit beneficium non dedisse videtur, l. si servo 84. ff. de hered. Inst. hinc beneficium ab homine duro asperè datum, panem lapidum vocat Fab. Terrucol. quem esurienti accipere necessarium sit. Senec. de benefic. lib. 2. c. 7 & 8 lib. 6. c. 4. in fin. Hering. de fidejuss. lib. 1. c. 1. n. 54. Et beneficium quod sit ex debito, pro

beneficio non habetur. l. proxime. 50. ff. de rit. nupt. l. si servo 84. pr. de hered. Inst. l. 1. §. pen. de aq. quod. usurpatione potentiorum tamen successu temporis transeunt beneficia in necessitatem. Brunn. ad l. 5. c. de agric. & censit. in fin.

VIII.

Beneficium nemo sibi ipsi dat, cap. cum ad nostram. ult. de Instit. nec sibi quis donat vel vendit, cum nemo sit suus frater sed alterius, & nemo par sibi, sed alicui, ut pulchrè ostendit Senec. lib. 5. de benefic. c. 10. Marc. Anton. de Amet. dec. 51. n. 14. Hering de fidejuss. c. 7. n. 12.

IX.

Beneficium minimum non curatur, cap. student. 39. dist. 50. cap. terrulas 53. caus. 12. q. 2. cap. non potest. 21. de prob. in 6. l. scio 4. ff. de resit. in integ. l. 9. §. ult. & l. si q. ff. de dol. mal. Ceph. conf. 39. num. 3. in Rip. trakt. de peste. p. 3. n. 30. 1. Jas. in auth. qui rem. n. 5. C. de SS. Eccles.

X.

Beneficium regulariter est perpetuum. l. fin. ff. de pati. Hoc præcipue locum habet in beneficiis principalibus quæ decet esse mansura c. 16. de Reg. Jur. in 6. Nov. 10. c. 1. §. 1. Nov. 1. cap. 1. in fin. Laurent. Kirchof. in conf. Var. 7. Ctorum. vol. 2. conf. 11. n. 29.

Declaratur hæc regula, quod locum obtineat in beneficio non limitato & restricto ad certum tempus, nam tum limitata causa, limitatum etiam producit effectum. ut vid. amplius in fin. lib. 3. in cap. de causa. & de beneficiis quæ genus actionis procreat, non quæ dantur ex personæ conditione, tum enim deficiente persona deficit beneficium. l. 68. de R. I. Carpz. p. 3. conf. 28. def. 6. n. 8. unde est quod beneficia personalia non transeant ad heredes l. 13. sol. matrim. c. 7. de R. I. in 6. Carpz. p. 3. conf. 11. def. 5. n. 5. quod etiam locum videtur habere in emtore per l. 6. de hered. vel. att. vend. junct. l. 9. §. fin. ff. de public. & vestig. ab hac tamen limitatione 7. exceptiones colligere poteris ex Zas. lib. 2. Respons. 7.

XI.

Beneficium nobis etiam ignotis acquiritur: l. cum pater 77. §. 3. de leg. 2. conf. infr. ax. 19.

Fallit hæc regula quotiens agnitio seu factum acquirentis requiritur. l. 10. de don. l. 38. §. 1. l. 86. §. 2. de leg. 1.

XII.

Beneficium concessum principali trahitur etiam ad augmentum. c. quia circa 22. de priv. ubi privilegium concessum Ecclesiæ super decimis Episcopalis retinendis, extenditur ad prædia post concessionem privilegii quæ sita: De hac regula vide Albert Brun. in tract. de augment. in conclus. g. num. 1. & seq. num. 8. Limitatur tripliciter. in libr. 1. cap. de Accessorio. 8. Axiom. 4. & Axiom. 5.

XIII.

Beneficium juris nemini est auferendum. Nov. 22. c. 23. l. 2. §. 4. & 5. de re jud. cap. indul. 17. de R. I. in 6. Kirchof. 1. conf. var. 7. Ctorum 11. n. 13. nec etiam est angustandum Spec. de Expens. §. nunc videndum 5. vers. sed pone. verum potius ampliandum. Idem de att. 5. quid si filius. non tam

men eousque extendendum, ut contra mentem legis deferatur etiam incapacibus. l. *Lucius Titius* 88. §. *Lucius Titius* u. ff. de leg. 2. omnis enim dispositio, quamvis generalis restringitur ad terminos habiles. l. *ut gradatim* u. §. 1. de mun. & bon. nec ut concedatur ei qui contra legem peccat. l. 37. §. 1. vers. in delictis de min. l. *sancimus* 15. C. de judic. cap. bone 23. de elect. d. 4. in fin. quibus ad libertatem proclamare non licet.

XIV.

Beneficia & gratia Principum non subjacent juri positivo, quia princeps est supra jus positivum. C. *proposuit* 4. cum ibi not. extr. de concess. prebend. Et potest mutare quadrata rotundis, ut dicunt Host. Ant. & Panorm. in cap. cum venissent. 12. ext. de jud. Curt. jun. part. 2. feud.

XV.

Verba in beneficiis Principum non debent esse sine effectu aliquid operandi & ita intelligenda, ne laedant jus quæsitum tertio & citra injuriam cuiusque sint. l. *prætor ait* 2. §. *merito ait* 10. ff. ne quid in loc. publ. l. *nec avus* 4. C. de emancip. lib. Consil. Argent. lib. 1. consil. 42. n. 10.

XVI.

Beneficium pro beneficio fœnerari non debet. Petr. Peck. lib. 1. c. 44. num. 1. de test. conjug.

XVII.

BENEFICIUM Principis latè est interpretandum, l. 3. ff. de constitut. Princip. l. *quod vero* 14. ff. de legib. l. *si quando* 35. C. de inoffic. testam. l. 2. C. de noxalib. actionib. l. *cum multa* 7. C. de bonis quæ liber. cap. cum dilecti 6. de donationib. cap. quia circa 22. de privileg. cap. olim 16. de verb. significat. (adde Bened. Carpzov. lib. 4. cons. titul. 9. Respons. 63. n. 20. 23. 27.) Abb. cons. 101. in quæst. in fin. n. 11. lib. 1. Alex. cons. 160. Visothemate. n. 3. vers. secundò præsuppono, lib. 2. latè Oldrad. cons. 300. Factum tale est Rom. cons. 89. Visis iis, n. 4. cum seqq. ubi enumerat requisita ad hoc, ut locū habeat hoc Axioma; Tiraq. de Nobilit. c. 37. nu. 59. ubi adducit textū optimum in l. 2. ibi: cum per absurdum perque temerarium sit, hanc nostræ liberalitatem pietatis quæquā astuta interpretatione non ad augmentum, sed ad diminutionem convertere. C. de præpos. agent. in reb. 12. 21. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præf. 103. n. 31. Cott. in memorab. verbo privileg. pag. 704. Valasc. cons. 58. nu. 11. Thom. de Thomasset. in florib. legum reg. 56. Card. Tusch. præf. 9. Cardos. in praxi Judicium, & Advoc. verbo beneficiū n. 67. Monet. de distribut. quotid. p. 2. q. 14. n. 6. & 39. Joseph Aldrette in alleg. Juris pro omnimoda Regularium exempt. p. 3. c. 6. n. 12. Sanctarel. var. resolut. p. 1. q. 41. n. 32. (Unde est quod si liberalitatis principalis socius sine herede decesserit, totum id pertineat ad socium, t. t. C. Si lib. Imp. soc. 10. 14. & quod sua beneficia ipsi Principes

soleant interpretari. l. 43. de vulgar. & pupillar. substit.) hinc etiam quando princeps inhabilem promover, de impedimento præsumitur dispensare. Perez. in C. si servit. vel libert. n. 6. & si princeps alicui donat possessiones vacantes integro statu, cum adjacentibus, fructibus & omni jure donasse censetur l. 2. C. de Don. vacant.

Limita nisi donaret quippiam non solitū donari, vel damnosum Reipubl. aut alicui alteri. Itaque donato castro jurisdictionis simul donata non censetur, & concessa Jurisdictione non derogare princeps censetur juri quod populo competit eligendi magistratum. Multò minus donata Jurisdictione regalia & jus occupandi bona vacantia Concessa censetur. vid. Perez. C. de bon. vac. n. 4. 5. 6. 7. 8.

Intellige hujusmodi Axioma, quando agitur de præjudicio Principis concedentis, secus tamen est si agitur de præjudicio tertii, ut per Jason. in l. fin. num. 19. & 20. ff. de constit. Princip. Oldrad. cons. 50. in fine, ver. non obstat Anchar. cons. 161. Viso diligenter, in princ. Socin. reg. 1. Alex. cons. 215. Non obstat. n. 4. & seq. vers. item licet. lib. 7. Jo. Imola 121. n. 21. Pinel. in l. 2. C. de rescind. vendit. p. 1. c. p. 2. in princ. & n. 4. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 42. Cald. Pereira de nominat. emphyt. q. 21. n. 56. Card. Tusch. d. tom. 1. lit. B. concl. 50. n. 1. (Schurff. cons. 23. n. 13. Cent. 3. tunc enim beneficium strictè est interpretandum l. 40. ff. de administr. Tutor. gl. in l. fin. de constit. Princ. per l. 2. §. merito & §. si quis à Princ. ff. Ne quid in loc. publ. Schr. de feud. part. 4. c. 1. n. 31. Quia beneficia Principum non præsumuntur auferre jus tertii, eleg. Carpz. p. 2. cons. 22. def. 10 per tot. Masc. de probat. concl. 1003. n. 22. Menoch. de præf. lib. 2. præf. 9. Cabed. Lusit. decis. 93. n. 2. p. 2. Mart. de Jurisd. p. 4. casu 94. nu. 29. cum seqq. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1752. Gonzal. ad reg. 8. Canc. gl. 28. Steph. Grat. discept. forens. c. 421. n. 38. cum seqq. Gabr. Pereira de manu Regia. p. 1. c. 6. n. 17 [Recipit tamen Principis beneficiū latam interpretationem, etiam si sit in præjudicium tertii, quando verba hoc important, Dec. cons. 113. Viso tenore, n. 6. quem refert Card. Tusch. d. lit. B. conclus. 49. n. 11. ubi concl. 50. nu. 25. resolvit, quod beneficium Principis strictè interpretatur, quando concedit, vel donat reservata sibi in privilegium Coronæ vel Principatus: & num. 13. ex Zabarell. consil. 126. num. 6. subdit, quòd licet beneficium Principis latè interpretetur, tamen,

tamen litera beneficiales, seu ad beneficia Ecclesiastica obtinenda, tanquam ambitiosae strictissimam recipiunt interpretationem.

(Porro hoc axioma de liberalitatibus & largitionibus recte effertur, non de privilegiis: l. 7. in fin. C. de bon. qua lib. maxime si sint privilegia immunitatis, quae stricta & odiosa sunt. Perez. C. de immuni nem. conced. n. 3. unde cum pupillis largiuntur alimenta usque ad pubertatem: hanc munificentiam interpretantur leges usque ad plenam pubertatem l. Melai 14. ff. de Alim. legat. vel cum loca quaedam coloniis beneficio concedunt, aut assignant, latior sit interpretatio Cujac. l. feud. 12. 2. Non intelligitur de beneficiis Privatorum, utpote quae odiosa. gloss. in l. si maritus 2. de fundo dotali. Petr. de Ravenn. sing. 156. Cum ne quidem Inferiorum Principum beneficia tam late, sed stricte sint interpretanda. Alberic. ad l. 3. num. 27. & in feud. lib. 1. Alciat. resp. 7. num. 10. lib. 4. Et quod privati donatio vel beneficium non late, sed stricte sit interpretandum, docuit Casp. Vallasc. ad l. Imperium. num. 55. ff. de juris dict. curjur ratio est tum in l. 25. ff. de probat. tum in l. quidquid 99. si de Verb. Oblig. cum certum sit donationem non esse b. f. sed stricti juris. S. actionum. Inst. de action. Dissent. Innocent. ad c. cum fidem. extra de ressit. Spoliator. Jason. in d. l. 3. num. 10. Alexand. consil. 160. num. 6. consil. 204. n. 17. per text. in c. cum dilecti. num. 38. de don. Goedd. in consil. Marpurg. consil. 26. v. 3. n. 65.

XVIII.

BENEFICIUM non confertur in invitum, l. fin. C. unde legitimi. l. nec emere 16. C. de jure deliber. l. hoc jure 19. §. non potest 2. ff. de donat. l. invito 69. & l. invitatus 156. §. quod cuique. ff. de reg. jur. Bald. consil. Quaedam Ecclesia. ver. in contrarium. lib. 1. ubi loquitur in unione, legitimatione & emancipatione, ut non valeant invito eo, qui consentire debet, etiam si actus fiat ad sui favorem propter mutationem status, late Calderin. consil. 56. An si Episcopus. alias 1. de translat. Episcopi. ubi quod Episcopus non promovetur ad Cardinalatum invitatus, & consil. 57. alias 2. de translat. Episcopi. ubi quod Papa invitos compellit Episcopos transire ex causa utilitatis Ecclesiarum; secus vero pro honore personarum, Tirac. de nobilit. c. 6. n. 40. Thom. de Thomasset. reg. 60. & 151. Cardos. in praxi Judicum & Advocat. verbo beneficium. nu. 65. Surdus consil. 167. num. 15. late Cardin. Tusch. pract. conclus.

n. 1. lit. B. conclus. 52. Benedict. Aegid. ad l. ex hoc jure 5. ff. de just. & jure. p. 1. §. 6. nu. 36. vers. & quamvis. (Unde qui semel principis beneficium repudiavit, ad illud postea non habet regressum, §. 4. de fidejuss. Ratio, quia semper id agere qui libet magistratus debet, ne beneficium suum cuiquam sit captiosum aut injuriosum, l. Paulus notat 8. de prator. stipul. quod & ad ea beneficia pertinet, quae à principibus conceduntur. l. 4. C. de Emancipat. liber. l. ex facto 43. de vulgar. & pupill. substit. Ant. Faber. in Cod. suo ad Scrum Vellej. de fin. 2. Et beneficia non debent esse captiosa. §. 2. ibi: & inhumanum quiddam accidebat. I per quas personas.)

(Limitationis loco notari potest, quod in hac regula 1. praesupponendi sint termini habiles. Sic infans nunquam dici potest invitatus, quia nec volens esse potest &c. Inviti enim vocabulum πολυουον est, & 1. denotat eum qui possit velle & repugnare. 2. Denotat eum qui repugnare non potest, cum privato praesupponat habitum, jam autem invitatus nemo potest esse, nisi qui voluntatem habuerit. Plura vide apud Knipschild. exercitat. 13. quae 1. adde quae infra 983. 6.

XIX.

BENEFICIUM datur propter officium l. generaliter 52. §. 1. C. de Episcop. & Cler. l. ult. C. de resitut. milit. Monet. de distribut. quotid. p. 2. q. 2. n. 40. Nicolaus Garcia de benefic. p. 1. cap. 2. n. 60. & p. 7. cap. 11. num. 1. Leo Valentin. decis. 145. num. 13. lib. 1. cap. fin. de Rescr. in 6. Boer. consil. 21. n. 18. Menoch. de Arbitr. quae 1. caus. 329. num. 1. & inter beneficium & beneficiarum contrahitur quasi matrimonium. Unde qui non potest praestare officium, ad eum non debet pertinere beneficium. textus est. 2. feud. 21. in fin. de milit. qui arma bellica depon. Thoming. consil. 44. num. 110. Boer. consil. 33. num. 18. per Panorm. in cap. consideramus. de Elect. junctis iis quae dicit in c. accedens 24. de prae. Unde qui negligit officium, beneficium non debet percipere c. diversis fallaciis. 5. de cler. conjug.

CAP. IIX.

De beneficio divisionis.

Axioma I.

Quoties tutela à pluribus administrata, toties si unus conveniatur, locus est beneficio divisionis. Ratio consistit in aequitate, quia omnes administrant tutelam.

Limita (1.) modo omnes fuerint solvendo, Mey. P. 7. det. 297 (2.) modo omnes sint praesentes (3.) modo huius beneficium non renunciaverint.